

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 869/2022
08.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 921/22 од 09.08.2022. године поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. 09. 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 921/22 од 09.08.2022. године као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, у корист окривљених АА и ББ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 760/20 од 02.03.2022. године окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика па су осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 3 (три) месеца које ће издржати након правноснажности пресуде, а у које им се урачунава време проведено у притвору у периоду од 05.08.2020. године до 11.08.2020. године.

Према окривљенима је на основу члана 246а став 5. у вези члана 78., 79. став 1. тачка 7) и 87. став 1. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимање предмета – опојне дроге Канабис у количинама наведеним у изреци пресуде, која се по правноснажности пресуде има предати МУП РС, ПС Лесковац на даљу надлежност.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 16.800,00 динара, а окривљени ББ је обавезан да суду на име

трошкова кривичног поступка плати износ од 112.050,00 динара, а ОЈТ у Лесковцу износ од 15.750,00 динара, те на име паушала износе од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године, усвајањем жалбе бранилаца окривљених АА и ББ преиначена је првостепена пресуда, само у делу одлуке о казни, па су окривљени због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из лана 246а став 2. Кривичног законика, за које су побијаном пресудом оглашени кривим, осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, које ће се сходно члану 45. став 5. и 6. Кривичног законика извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, без примене електронског надзора и које не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора, у које казне им се урачунава време које су провели у притвору од 05.08.2020. године до 11.08.2020. године, док је жалба ОЈТ у Лесковцу и у осталом делу жалба браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против другостепене пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Ктз 921/22 од 09.08.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 45. став 3. и 246а став 4. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године повређен закон у корист окривљених АА и ББ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер није нашао да је њихово присуство од значаја за доношење одлуке, па је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 45. став 3. и 246а став 4. Кривичног законика, у корист окривљених АА и ББ, јер је доношењем другостепене пресуде, у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, примењен закон који се не може применити.

Чланом 45. став 3. Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 35/19) прописано је да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године, суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у

просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

Чланом 246а став 2. Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 35/19) који се примењује од 01.12.2019. године прописано је да ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до десет година.

Чланом 246а став 4. Кривичног законика прописано је да ако је учиниоцу кривичног дела из става 2. овог члана изречена казна затвора, та казна се не може извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. овог закона.

Из списка предмета утврђује се да су окривљени АА и ББ пресудом Основног суда у Лесковцу К 760/20 од 02.03.2022. године оглашени кривим због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из лана 246а став 2. Кривичног законика, која пресуда је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 376/22 од 24.06.2022. године па су окривљени осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године које ће се на основу члана 45. став 5. и 6. Кривичног законика извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, без примене електронског надзора и које не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција.

Међутим, Врховни касациони суд налази, да је на описани начин другостепени суд повредио кривични закон. Ово из разлога, што пре свега начин извршења казни затвора које је суд одредио, није прописан чланом 45. Кривичног законика у ставу 5. и 6., јер члан 45. Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 35/19), који се примењује од 01.12.2019. године и који је једини важећи у време пресуђења имајући у виду време извршења кривичног дела, не садржи став 5. и 6., већ прописује могућност издржавања казне затвора у просторијама у којима станује, у ставу 3. те одредбе. При томе, цитираном одредбом члана 246а. став 4. Кривичног законика изричито је и недвосмислено искључена могућност одређивања начина извршења казне затвора на начин предвиђен у члану 45. став 3. Кривичног законика, учиниоцу кривичног дела из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које су ови окривљени у конкретном случају оглашени кривим.

Због свега наведеног, по оцени Врховног касационог суда, правноснажном другостепеном пресудом, Апелациони суд у Нишу је учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у корист окривљених АА и ББ, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је поднети захтев Републичког јавног тужиоца, усвојио као основан у погледу напред изложене повреде закона учињене правноснажном другостепеном пресудом и с обзиром да је захтев поднет на штету окривљених, само утврдио постојање наведене повреде закона, не дирајући у правноснажност пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић